

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem při Ministerstvu vnitra, nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 11. 2013, čj. MV-20835-5/SO/sen-2013, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 5. 2014, čj. 30 A 100/2013 - 53, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 5. 2014, čj. 30 A 100/2013 - 53, **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 20. 12. 2012, čj. OAM-16644-20/DP-2012, neprodloužilo žalobci platnost povolení k dlouhodobému pobytu podle § 44a odst. 3, v návaznosti na § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b), s odkazem na § 56 odst. 1 písm. j) věty druhé zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

[2] Komise pro rozhodování ve věcech cizinců k odvolání žalobce změnila výrok rozhodnutí Ministerstva vnitra tak, že žalobci se neprodlužuje platnost povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

II.

[3] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou, kterou Krajský soud v Plzni zamítl rozsudkem ze dne 23. 5. 2014, čj. 30 A 100/2013 - 53.

[4] Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (stěžovatel) kasační stížností, v níž současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[5] Stěžovateli je známo, že správní soudy zpravidla nevyhovují návrhům na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí o zrušení, resp. neprodloužení pobytu s tím, že teprve případným řízením o správním vyhoštění může vzniknout žalobci nenahraditelná újma. Stěžovatel je však přesvědčen, že je třeba mu umožnit legální pobyt na území České republiky minimálně po dobu probíhajícího soudního řízení. Navíc i krajský soud přiznal jeho žalobě odkladný účinek. Stěžovatel má na území České republiky fungující společnost, jejíž chod je povinen zajišťovat a za tímto účelem požaduje možnost zde setrvat minimálně po dobu soudního řízení. Přiznáním odkladného účinku nemůže být žádným jiným osobám způsobena újma a nebude to ani v rozporu s veřejným zájmem. Naopak stěžovatel bude nucen pobývat mimo území České republiky, nebude se moci účastnit na chodu společnosti, čímž bude zásadně ohrožen její provoz, což může v konečném důsledku vést až k zániku podnikání samého. Ve veřejném zájmu je, aby na území České republiky podnikaly společnosti, jako je ta stěžovatelova, neboť řádně plní své povinnosti a jsou pro společnost přínosem. Podle stěžovatele nelze opomíjet ani jeho právo na spravedlivý proces. K tomuto právu patří možnost, aby se stěžovatel osobně účastnil soudního řízení, respektive měl možnost být v přímém kontaktu se svým právním zástupcem.

[6] Stěžovatel pro podporu svého návrhu citoval z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100. Dále poukázal na rozhodnutí tohoto soudu ze dne 4. 10. 2005, čj. 8 As 26/2005 – 76, z něhož dovodil, že bez ohledu na právní posouzení věci samé, je pro rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku relevantní toliko faktická situace stěžovatele.

III.

[7] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[8] Podle § 107 s. ř. s., věta před středníkem, kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (zde stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není zrušeno. Tento institut představuje dočasnou procesní ochranu stěžovatele před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního rozhodnutí.

[10] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. jsou v dané věci naplněny. Soud souhlasí se stěžovatelem, že jeho nucené opuštění České republiky by pro něj mohlo znamenat nenahraditelnou újmu. Nadto, pro výkon stěžovatelova ústavního práva na spravedlivý proces je na místě, aby mohl zůstat na území České republiky do skončení řízení o jeho kasační stížnosti. Nucené

vycestování stěžovatele by mělo nepochybně za následek i ztížení jeho možností uplatňovat svá procesní práva. Byť je stěžovatel v tomto řízení zastoupen advokátem, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. (viz např. usnesení ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 - 100, ze dne 16. 8. 2012, čj. 4 As 56/2012 - 58, a ze dne 30. 1. 2014, čj. 9 Azs 59/2014 - 32).

[11] Současně Nejvyšší správní soud vyšel z toho, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozhodnutí žalovaného o neprodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu stěžovatele do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, hrozilo by, že stěžovatel by musel ještě před rozhodnutím o své kasační stížnosti opustit území České republiky. Je sice pravdou, že k bezprostřednímu opuštění území České republiky by mohl být stěžovatel donucen až v souvislosti s rozhodnutím o správním vyhoštění, nicméně tato skutečnost nemůže být podle názoru Nejvyššího správního soudu důvodem k zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku. Jen stěží lze předpokládat, že cizinec má předejít případné nenahraditelné újmě tím, že bude vědomě porušovat zákon nelegálním pobytem na území České republiky a vystavovat se riziku, že mu bude uděleno správní vyhoštění, s nímž je navíc vždy spojen zákaz pobytu v České republice po určitou dobu. V dané věci totiž nelze mít postaveno na jisto, že by stěžovatel měl bez dalšího možnost získat jiný druh povolení k pobytu v České republice.

[12] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného správního rozhodnutí a možným vznikem nenahraditelné újmy u stěžovatele. Naopak neshledal, že by se přiznání odkladného účinku, tedy umožnění pobytu stěžovatele na území České republiky do doby rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, mohlo jakkoli dotknout práv třetích osob. V posuzovaném případě je splněna i druhá podmínka stanovená v § 73 odst. 2 s. ř. s. Nic nenasvědčuje tomu, že stěžovatelův pobyt v České republice po dobu řízení před Nejvyšším správním soudem může představovat riziko, které by zakládalo rozpor s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku „pouze“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, než bude zákonnost napadeného rozhodnutí meritorně přezkoumána. Zdejší soud nepovažuje setrvání stěžovatele v České republice do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti, za natolik závažné, aby nebylo možné po tuto dobu připustit jeho přítomnost.

[13] Uvedené závěry jsou přitom konzistentní se závěry uvedenými v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011 - 100, z něhož při rozhodování o odkladném účinku žaloby vycházel krajský soud a na které odkazoval i stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[14] Z uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že krajský soud přiznal žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného odkladný účinek, postačí v daném případě, že se přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti pozastavují až do skončení řízení o kasační stížnosti právní účinky přezkoumávaného rozsudku krajského

soudu. Tím se fakticky dočasně obnovuje odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného ve věci neprodloužení povolení k dlouhodobému pobytu stěžovatele.

[15] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé. Nadto lze očekávat brzké rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 6. srpna 2014

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu